

Ryszard Wołagiewicz

Gronowo, pow. Drawsko

Informator Archeologiczny : badania 8, 126-127

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRODZISKO, pow. Gołdap

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku,
Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadził mgr Tadeusz Baranowski i mgr Irena Krzyszczuk-Majewska. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Grodzisko z okresu wpływów rzymskich i średniowiecza.

Grodzisko o powierzchni około 2 ha leży na wysokim wzgórzu panującym nad okolicą, na zachodnim skraju wsi. Od strony północnej i północno-zachodniej zachował się wysoki wał /zaporowy?/. Z innych stron wzgórze jest niemal niedostępne ze względu na bardzo strome zbocze. Duże zniszczenia na grodzisku poczyniły okopy i umocnienia z czasów wojny.

Badania rozpoznawcze objęły około 20 m². W wale odsłonięto konstrukcję kamienno-ziemną - w tym dwie warstwy płaszczka kamiennego. Natrafiono na ślady dwóch faz użytkowania obiektu przedzielone warstwą spalenizny /resztek umocnień drewnianych starszej fazy/. U podnóża wału odkryto analogiczną warstwę spalenizny datowaną na podstawie ceramiki na okres wpływów rzymskich. Uchwycono także warstwę średniowieczną z dużą ilością fragmentów naczyń. Dotychczasowa analiza materiału nie daje odpowiedzi na pytanie, czy obiekt użytkowano również we wczesnym średniowieczu.

Badania będą kontynuowane.

GRONOWO, pow. Drawsko

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadził dr Ryszard Wołgiewicz. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Drugi sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe kultury wielbarskiej. Okres wpływów rzymskich.

Spośród 30 zachowanych kurhanów rozkopano dalszych 7 i dokończono eksploracji kurhanu nr 6 ze śladami orki.

Wszystkie kurhany posiadały nasypy ziemne bez konstrukcji kamiennych. Tylko dwa kurhany /nr 13 i 20/ były ciałopalne. Kurhan nr 13 nakrywał warstwę popiołu z kośćmi ciałopalnymi. Kurhan nr 20 posiadał wkopany w calec grób popielnicowy czysty /naczynie grupy III, zapinka br. A V.95/96 i przęślik/.

Pozostałe kurhany zawierały pochówki niespalone ze słabo zachowanymi szkieletami /głowa na północ/ w drążonych kłodach. Jedynie kurhan nr 14 należał do mogił wielopochówkowych, znanych już z odkryć w poprzednim sezonie. Zawierał on grób nr 1 /zapinka br. A V. s.9, kolia z 50 paciorków, szydełko i igła brązowe, 2 przęśliki, naczynie z pokrywą grupy XII/, grób nr 2 /szpila brązowa, jednoczęściowa sprzączka/, grób nr 3/ 3 zapinki brązowe wyłaczane A V. s.8, kolia z 81 paciorków, szydełko i igła brązowe, pucharek gliniany grupy XIII/, grób nr 4 /2 zapinki brązowe A II.41, zapinka srebrna wyłaczana A VII. 203, klamerka srebrna typu B, 3 srebrne paciorki/.

Pojedynczy pochówek zawierał kurhan nr 16 /szydełko i sprzączka brązowa jednodzielna, końcówka i okucia pasa, paciorki, klamerka srebrna odm. B, przęślik, resztki naczynka klepkowego, naczynie gliniane z pokrywą grupy XII/, kurhan 17 /2 szpile brązowe, ogniwo, okucia i końcówka pasa, przęślik, wałeczek do upinania włosów - drugi na cmentarzysku/, kurhan nr 19 /para ostróg brązowych grupy I, sprzączka brązowa jednodzielna, grzebień wielowarstwowy, pucharek gliniany grupy XIII/ oraz kurhan nr 21 /bez wyposażenia/

Dotychczas zbadano 10 kurhanów z inwentarzem typowym dla faz B2/C1 i C1, które współwystępują w kurhanach wielopochówkowych i najprawdopodobniej odzwierciedlają odmienności stylistyczne w stroju kobiet /przeżywający się styl wczesnorzymski o barokowym wystroju/ i mężczyzn /inauguracja stylu późnorzymskiego/ w fazie C1.

Badania będą kontynuowane.

GRZYBNICA, pow. Koszalin

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Koszalinie

Badania prowadził dr Ryszard Wołgiewicz: Finansował WKZ w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej typu Odry-Węsiory. Okres wpływów rzymskich.

Położone nad Radwią, w Nadleśnictwie Bobolice cmentarzysko zajmuje obszar około 3 ha i posiada dość dobrze zachowane na powierzchni dwa kręgi głazów, rozstawionych w koło, o średnicy zewnętrznej 37,5 m oraz kilkanaście niskich kopców. Znajdują się też tam pojedyncze glazy stanowiące pozostałość dalszych kręgów i stel nagrobnych. Badania miały rozpoznawczy charakter i koncentrowały się na najbardziej zagrożonych obiektach.

Po sporządzeniu planu sytuacyjno-wysokościowego zbadano w całości i zrekonstruowano krąg nr III, zweryfikowano część pojedynczych głazów jako krąg nr III, który częściowo odsłonięto oraz wykonano arowy sondaż i ujawniono obecność grobów płaskich.